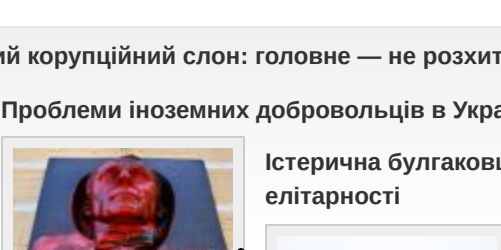
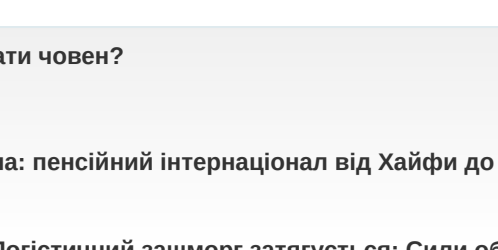

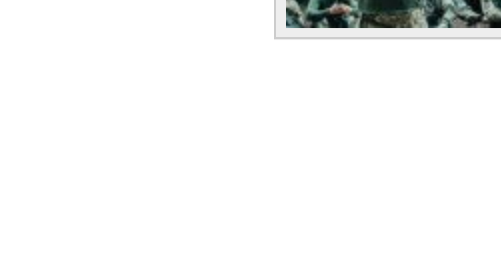
Український державний корупційний слон: головне — не розквітнути човен?

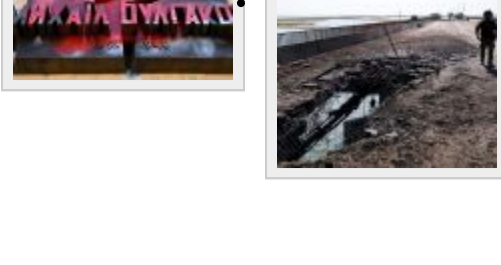
Проблеми іноземних добровольців в Україні

Істерична булгаковщина: пенсійний інтернаціонал від Хайфи до Маммі на захисті дешевої елітарності

Логістичний зашморк затягується: Сили оборони паралізували зв'язницю та автомобільні шляхи до Криму

Сергій Антонов про кінець удмуртського терпіння та деколонізацію Російської імперії

Розсекречені архіви радянських спецслужб: Полковник Альфред Бізюк - нотатки з внутрішньої торми МДБ УРСР

Український державний корупційний слон: головне — не розквітнути човен?

корупція | 31.05.2025 08:10 08:36

Шоу амбіцій вихідці із шоу-бізнесу, де кругова порука та кумівство давно замінили інституційну пам'ять, порозійно унікальний гібрид — коли закупівлі «всё по 17» та злочинне затягування закону про мобілізацію мають одне й те саме цілісне джерело.

Нова аналитика від ZN.UA жорстко нагадує: у країні на п'ятому році ексистенційної війни немає розкої обидвот, від чого саме помрати — від злочотк боржників у кооператив «Династія» чи від кадрового дефіциту мізані в високих крислах.

Прогнози останніх тижнів, після заклятку журналіста й військовослужбовця Павла Казаріна не зводити всі проблеми держави до корупції, а подумати насамперед про національну безпеку, в мережі розгорнулася досить показова дискусія.

Інтелектуали активно постять: мовляв, так і є, досить без кінця прапорами — війна! Звичай державного управління душно акцентують увагу на управлінській некомпетентності й різному ядру дисфункції, «навідади яких не менш важлива, ніж боротьба з корупцією». Мистити лідери суспільної думки з історичним ухилом шукають в українській політиці своїх Рішельє. Бісмаркві, де Голлі й Лі Куан Ю, нагадуючи, що «державну ефективність ділько не завжди створювали бездоганно добронесні люди». Скремі коментарі документавалися вже до резони «освіченої диктатурви».

Антикорупційнери всіх мастей, звісно, напружилися й **пішли** по ефірах доводити свою правоту і писати статті.

Процес заступіно. Швидко **створений** добримі намірами вадоді в комині новимі дотисом і коментарем дедоді глїбїзас. Під полеглим аттханям уважних спостерігачів: «Нарешті з'являється антихуліганський рух». Нарешті хтось пояснить цим «шабуїном», «нікловім» і «тамкам», що корупція — не єдина проблема держави.

Серйозно?

Люди, ви справді вважаєте, що зараз час копати розмежувальні рови всередині країни? Розашарувати суспільство, медіа й присутні у владі залишки притомних людей на недолугих антикорупційнерів і системних державників, здатних зрозуміти те, чого нібито ніколи не зрозуміють некомпетентні самі державні чиновники? Американці ратують за контроль про некомпетентність державних мужів і надмірну зашкленість на Prozzogo на тлі кричущої корупції в самому серці владі?

Ми масю справу з одним живим державним організмом, де хвороба будь-якого органа неминує позначатися на роботі всього тіла. Байдуже, що саме відмовило першим — серце, легень чи ниркова система. Результат один: організм втрачає здатність боротися.

Колити ж на тебе нападуть з за рогу й цілеспрямовано б'ють, це вимагає лийв одного — вміння зібрати всі внутрішні сили й дати адрен.

Але з нами відбувається рівно те, що й у відомій притчі про сліпих і слона. Кожен учасник дискусії намагає свою частину проблеми й починає сипсувати її як самостійне явище на прозивну омонівот.

Однак опонівотів у цьому випадку немає — є різні сфери відповідальності. І, що довше триватиме ця суперечка (навіть мовчи, коли припрстаті вляжуться, але кожен залишиться при своїй думці), то далі від нас буде ціле. Та сама держава, яку ми одночасно намагаємося захистити, ливувати й перебудувати.

Тому — бубкально по пунктах.

Читайте також: **Банда "своїх" не здає: за Чернишова одразу внесли 51,6 мільйонів гривень застави**

По-перше, панове, ви лопитесь в давню відчинені двері

Тридцять років українська аналитика говорить про нестійкість політичної системи, де в межах парламентсько-президентської республіки кожен новообраний президент вважав за обов'язок полювати на Конституцію й відніяти владу ходуру собі під ноги. І тут уже хто на що спирався: починаючи від історичного кучмічного спадкоємця, до всіх включено. Крім совєсті й професіоналізму, що їх, як відомо, треба возити з собою.

Як наслідок, маємо дуже слабку державу з **вимитото інституційною пам'яттю**, кадрового деградцією й **дефіцитом стратегічного мислення**.

Війна лише загострила ці хронічні хвороби. Концентрацію владі в руках президента сьогодні легко виварити війсьним станом, а креативу останнього за обставин, що склалися, вистачає хіба що на пересування ліжком у серці старого Кабміну. **Тепер це означає реформи, а багаторічна робота прем'єра без програми уряду не виглядає питань загальні ні в кого. Жодного й ні в кого.**

Лугано-2022, Лондон-2023, Берлін-2024, Рим-2025 — усі ці псевдінтелектуальна халтура й показуха, презентована в межах планів майбутнього повоєнного відновлення України, забувається одразу після повернення рішенням доповіді із зарубіжжя. Але, де все включено. Крім совєсті й професіоналізму, що їх, як відомо, треба возити з собою.

Із усього цього стирчать вушк несуб'єктного слабкого й стрименого грошима парламенту, по суті позбавленого повновічної опозиції, й такого самого уряду.

Банковий відлоско пов'язати **круговою порукою** не лише власку фракцію, а й значну частину державної машини. Чиновники й депутати вдяють, що ні президент, який мовчить, ні вони самі не мають жодного стосунку як до **цінничого «Міндінгейту»**, так і до управлінського й кадрового розмаху підзарваного НАБУ' експозити ОПУ' Єрмака.

Усе це і є **глобальною дисфункцією держави**, про яку ви раптом заговорили, а ми пишемо протитом усе ровів незалежності. І якщо ви цього не помітили, то це точно питання не до антикору.

Антикорупційний порядок денний вийшов на перший план як ніяк не тому, що суспільство перестало помічати інші проблеми, а тому, що саме на цей ділянку останнім роками **вдалося створити дієві інститути й домогтися видимих результатів.** Це важливе досягнення. Але воно не означає й не переключило інших хронічних хвороб держави, про які аналитика говорить уже тридцять років.

Читайте також: **Банда "своїх" не здає: за Чернишова одразу внесли 51,6 мільйонів гривень застави**

По-друге, як не крути, а джерело в корупції й неефективності одне

Звідкі бере початок корупція? З увлечення про державу як про бізнес і бажання розставити всюди своїх людей, щоб контролювати потоки й використовувати владу у власних інтересах.

А звідки бере початок некомпетентність? Ступт можна трохи докладніше. На певному етапі ці проблеми можна було б пояснити браком досвідч будь-якої нової команди владі. Мовляв, людям потрібен час, аби зрозуміти, як працює держава. Але не цього разу. І не в межах цієї дискусії.

У нашому випадку після семи років перебування команди Зеленського при владі поновити інституційну слабкість держави некомпетентністю, м'яко кажучи, навіво. Ресурс такого пояснення вже вичерпано.

Так, для української владі це зовсім не нова історія — плутати державне з власним. **Але є одна відмінність:** команда Зеленського прийшла до владі не просто з бізнесу, а з шоу-бізнесу. Зі своїм винятковим стилем управління, коли є перший, навколо якого все крутиться, і є другий, котрий створює психологічний комфорт для першого й усе розуміє.

І тут постає наступне питання: а як розрулює? Чікими руками? Чікими мізками? Своїх людей. Некомпетентних.

Але навіть після цього в команді Зеленського залишався шанс. Якщо свої вміли вчитися. І якщо в них були цілесні. І не в офшорах, а у саптоводі й саптоводити. Не жалі, розуміли багато, чесних мало. Тому ми й одержали Міндича і Ю. Тому нас так шокували на «плівках Міндича» професійний рівень Рєшкіна (експертитора з безпеки «Енергоатом» Георгі Фурсенка), який досконально описував не просто як українсти, а як правильно відити гроші в «празльні» й вивести їх із країни. Розумієте різницю?

Звісно, проблема персоналізації владі не унікальна для команди Зеленського. Але саме за цієї команди вона набрала особливо токсичної форми. І ніяк йдеться не про конкретні провазці, а саме про цілесні. Тому що держава — не твій офіс і не твій одіс і не твоя продашн-студія. Це система, яку люди тобі довірили для управління. І коли можновладці перестать це розуміти, з'являються і корупція, і некомпетентність, і та сама управлінська дисфункція, про яку раптом заговорили.

Саме тому все це — взаємозалежні процеси. Іх неможливо розділити. Це і є той великий слон — державний організм, який не варто розрізати навпіл.

Але найнебезпечніше навіть не це. Найнебезпечніше — це ціна, яку держава платить за таку цілеснісну сліпоту.

Читайте також: **Мідас-гейт, Епізод 4: Швейцарський "альпінізм" сина Галущенка за \$200 тисяч на рік та "бідня" ексдуржнина**

По-третє, ціна неухваленних рішень може виявитися вищою за ціну корупції

84% наших співрозмовців упевнені, що факти корупції у владі необхідно оприлюднити навіть під час війни. Саме таку відповідь отримала перекладна більшість учасників опитування, проведеного Центром Разумкова на замовлення ZN.UA 2023 року — одразу після скандалу с «вїямими по 17». Уже тоді звучали знайомі аргументи: не час, потім розберемося, не треба розквітнути човна. Уже тоді частина так званих державників закликала відірвати так журналістські розслідування до перестати. Але люди вважали це наїшим, а соціальні мережі виявилися зрештою не соціальними». Те, що в окремих колах прийнято вважати консенсусом, нерідко має мало спільного з думкою людей поза їхніми межами.

Минуло два роки, суперечка повернулася в новому вигляді, але відчуття людей не змінилися. **Згідно з нещодавньою соціологією КМІС**, 54% респондентів вважають корупцію найбільшю загроздою для розвитку України, тоді як війну — лише 39%. І ці цифри легко можна долучити до низки аргументів тих, кого почав дратувати антикорупційний порядок денний. І допичити: «Політичне, який непересі стосую у суспільній свідомості, люди вже вважають корупцію більшою загроздою, ніж війну. Це трохи — й боротися з корупцією буде просто дивні». Врештаті Звісно. Просто зараз комусь уже закортіло закрити рота антикорупційерам. Але не поспішаємо й усе-таки трохи поміркуюмо. А ще краще згадаймо.

Про оборону. Про неясні бронекілетки. Про державні **преференції одним виробникам**, тоді як у чері по контракту на дрони стоить десяткі інших, які довели свою ефективність. Що лежить в основі цих тропів? Корупція чи некомпетентність? Зрадність, відловів очевидця.

Але чогомо глїбїзас. Мобілізація. Що стить за «буфінгацією», крім порушення прав людей і хабарів ТЦК? Правильно, Крупа з МСЕК і чоловік із доларами по всіх кутках квартири. Та чи лише вони? Насправді за цим — значно серйозніша проблема. **За п'ять років війни ніхто в цій державі так і не взяв на себе відповідальність за системне вирішення питання мобілізації.** Згадайте, як унаслідок відмовної законів, які відповідальність, немає певнену картючло, з рук у руки передали міністри, депутати, представники владі й опозиції.

А тим часом президент як Верховний головнокомандувач мав сам внести закон про мобілізацію в парламент. І ніяк, відстоюючи його виконання, взяти на себе відповідальність за те, що відбувається, й необхідну корекцію. Це його прямиї обов'язок як людини й інституту владі, що володіє інструментарієм швидкого ухвалення рішень у Раді. Що ще може бути важливішим для виконання держави під час війни?

Тобто ми дійшли до ситуації, коли держава місяцями не ухвалює рішення і з критично важливого для війни питання. З якої причини — через корупцію, страх втратити рейтинг чи елементарну некомпетентність — вже не так важливо. Важливо інше: заради фронті гинуть люди. Біліц проводить на позиціях по дістці сорок дві години, а ми лишемо про це як про героїзм. Так, вони — герої, але дивлячись, що доводилося їм, — злочинець. І ціна такої бездіяльності вимірюється не вярденими мільйонами, а людськими життями.

Корупцію легко побачити й підразувати. Неповторений завод, непроведена реформа, не ухвалене вчасно рішення або неправильно призначена людина значно менш помітні. Але саме такі провали досить часто обходяться державі дорожче за вкрадені гроші. Ось у чому проблема. Тому ніколи не йдеться про «або-або». Йдеться завжди про «і».

Є злочинні дії. Але є й злочинна бездіяльність. Організаційна, управлінська, інституційна, інтелектуальна. Це тек статті Кримінального кодексу.

Читайте також: **Кооператив Сонячний берег та енергетичні відкати як фундамент президентської "Династія" в Козині**

По-четверте, протиставлення проблем убиває шанс на одужання

Безперечно, на ті успіхи антикорупційних органів про корупцію сьогодні говорять більше й голосніше, ніж про неспроможність дій уряду й парламенту. У нас є сильні антикорупційні журналісти, громадські організації та інші лідери, які стали серйозними гравцями на цьому полі. Вони брали участь у створенні антикорупційної інфраструктури, роками боролися за її збереження й ціліном законотворчому захищають те, що вважають своїм результатом.

Водочас у їхньому середовищі іноді трапляється занадто жорстка риторика, завищені очікування й вибірочність у виборі тем — це справедливо зазначають інші незалежні журналісти й експерти.

Але ці люди спеціалізуються на антигоях. Вони роблять свою роботу. То чому потрібно вимагати від них роботи ще й чинсь? Ми ж не вимагаємо від таніста залучити дрони. Не вимагаємо від хірурга ливувати зуби. Не вимагаємо від ветеранівців розширяться у м'язі. Тоді чому антикорупційнери дають мусити водочас бути фаворцем і державного управління, національної безпеки, кадрової політики, стратегічного планування та військового будівництва?

А де всі рєшета? Не ті, хто «іноді сказав і написав», а ті, хто системно й багато років розробляв тему. Сфери, де вдалося провести реальні глибокі реформи привають єдності й наполегливості експертів, котрі доступувалися до владі за всіх політичних команд, можна передувати по пальцях. Це масгалати публічні кампанії, жарки розслідування, постійний час на владу щодо кадрової деградції держави, інтелектуальної неспроможності рішення і відсутності довгострокової стратегії?

Хіба хтось зважався говорити про це так само голосно, як антикорупційнери говорять про корупцію? Не варто зважати хірургам робити свою роботу. Будьте кардіологами. Будьте онкологами. Будьте неврологами. Але будьте своєю частину організму — оцінюйте якість державного управління, аналізуйте рішення владі, показуйте тоні наслідки, пролонуйте альтернативи.

Не варто зашкленюватися на баб-консиліумах. Ці заходи потрібно вносити назовні. Широко. Ми завжди до васши послуги.

Інше питання, що впадає давно живе не аналитикою, а Telegram-каналами. Розповсюди в ТГ, хто й слова вразді сліводі може. А от писати, кому країні необхідні ті чи інші рішення в енергетиці, освіті, медицині чи обороні, значно складніше. І це проблема не лише владі, а й суспільства. Треба розуміти: що далі, то менше буде інтересу до складних текстів, які не дають миттєвої емоції. Хоча від цих текстів досить часто залежить майбутнє країни.

Читайте також: **«Династія» на крові та офшорах: як кадри Єрмака будували «рай» для себе й для нього у Козині під час війни**

По-п'яте, на війні немає розкоші вибору

Україна п'ятий рік перебуває у стані війни. Ми живемо в умовах обмеженого ресурсу сил, часу й права на помилку. Ціна корупції, кадрової деградції, інституційної слабкості й управлінської неспроможності саме в умовах війни найбільш очевидна, ніж у мирний час. Особиста відповідальність кожного, як і державні загалом, виходять на перший план.

У березні 2022 року ZN.UA відмовилося від роботи через ФОПів й перейшло на звичайну систему оподаткування. Не тому, що нас хтось змушує, а тому, що ми вирішили: не можна оптимізувати податки в країні, що воює за своє існування. Хоч як нам важко.

Для невеликого колективу це рішення означало колосальне зростання витрат. Сьогодні ми платимо державі понад дев'ять мільйонів гривень податків на рік. І впритт, ці гроші даються нам дуже непросто. Тридцять п'ять останніх сил. Працюємо за зарплатами, не для ринку вилгадують вадото сімшню. Тягнемо жили.

Але ми це робимо й хочемо знати, що наші гроші перетворюються на дрони, РЕБ, якісні броньєвети та зарплати військовиків. Або на державну школу, що готує дітей, які залишилися в країні: переможців олімпіад, майбутніх інженерів, науковців і керівників. Але точно не на плитку для санузлу R2, не на стіл для конференц-залу R3, не на парабар'єр на даху R4 не на золотий йоркшир R1 у кооперативі «Династія».

Читайте також: **Зашморк "Династія" під команди Зеленського**

Тому давайте чесно. Питання корупції під час війни — це не питання моральної переваги одних людей над іншим. Це питання довіри. Готовості громадян платити, служити, донатити, терпіти й далі титнути країну на собі.

Точно так само питання некомпетентності владі — не академічна дискусія для вузького кола фахівців. Тому що ціна неухваленого рішення сьогодні вимірюється не рейтингами й не посадами. Вони вимірюється територіями, грошима й людськими життями.

Поки кожен дивиться у свою лінзу, держава продовжує втрачати фокус. Саме тому суперечка про те, яка з цих загроз важливіша, не просто марна, а небезпечна. Розшир обирати між корупцією й некомпетентністю с лива в тих, хто не платить за цей вибір. Разом.

—
Інна Ведернікова, опубліковано у виданні ZN.UA

На що теж:

- Деградация державности: Зарплатам, Зростає ризик призначень на дерпосаод із гадюкою "Веронікою Феншуй" - САП
- Кудрявці: Невідрозмінні Зростає ризик тасничий Приваць
- Корсун: Кили усунуть від владі кооператив "Династія"
- Будівництво "Династія": зарпосовано тиски на експертів, ймовірно, у бою СБУ - Кривоноз
- Будівництво "Династія": про підору подіями 7 особам
- Марина Данилюк-Ярмольова: Бієйс раба, який виходить з-під контролю

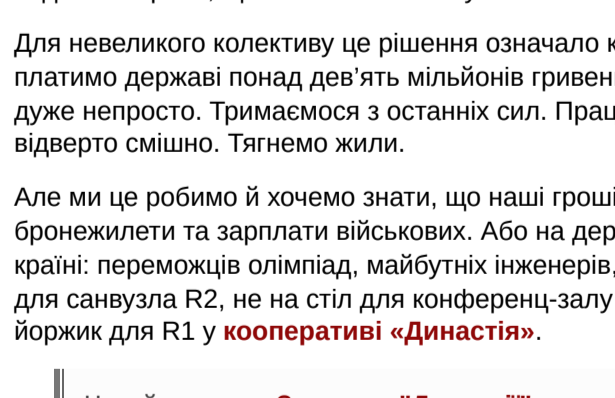
Читайте «Аргумент» в **Facebook** и **Twitter**

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

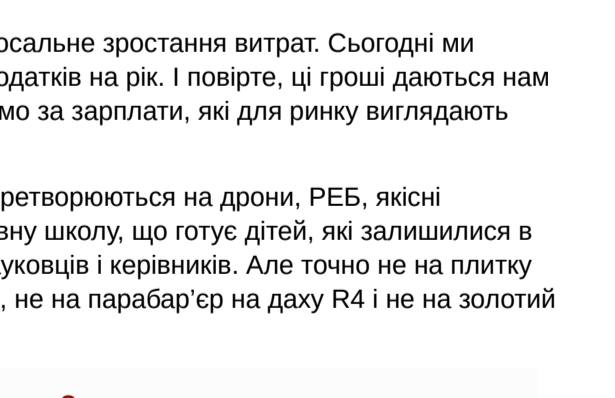
ВІДЕО

Від "нафтозної держави" до СС: як Чорногорія бореться з корупцією

Як Чорногорія бореться з корупцією

Укриттів немає, лише дош: як працює евакуація з потягів під час атак російських загрозників

МОЖНА У ВАГОНІ — НАЗАВЖДИ ЛИШИТИСЬ

Працює «АльфаФі» СБУ: виявили, наздогнали, ліквідували

ПРАЦЮЮТЬ ОПЕРАТОРИ «АЛЬФАФІ» СБУ: ВІЯВИЛИ, НАЗДОГНАЛИ, ЛІКВІДУВАЛИ

Головна Про сайт Опитування